

Megnyílt a „Magyar Internacionalisták a Nagy Októberi Szocialista Forradalomban” című kiállítás

A Hadtörténelmi Múzeum és a Hadtörténelmi Intézet Magyar Internacionalisták a Nagy Októberi Szocialista Forradalomban címmel kiállítást rendezett, amelyet kedden ünnepélyesen nyitottak meg.

A megnyitó ünnepségen megjelent Kiss Károly, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, Révész Géza altábornagy, honvédelmi miniszter, Nagy Dániel, az Elnöki Tanács elnökhelyettese, Dögei Imre földművelésügyi miniszter, Kovács Imre élelmiszerügyi miniszter, Ott Károly, az Elnöki Tanács tagja, a politikai élet több vezető személyisége, a tábornoki kar több tagja. Sokan voltak jelen az ünnepségen a volt magyar hadifogoly veteránok közül,

akik részt vettek a Nagy Októberi Szocialista Forradalomban, a polgárháború harcaiban. Részt vettek az ünnepségen a szovjet kormányküldöttség tagjai is.

Jelen voltak az ünnepségen a Budapesti akkreditált diplomáciai képviselők katonai attaséi. Részt vettek az ünnepségen a Magyarországon állomásozó szovjet csapatok parancsnokságának képviselői is.

A kiállítást Kiss Károly nyitotta meg. A szónok többek között a következőket mondotta: — Ez a kiállítás is segítségünk van abban, hogy kijavítsuk párttörténeti hibáinkat és általában a magyar történetírásunknak azt a korábbi hibáját, amely a káros személyi kultusz követ-

keztében elhallgatta pártunk és a Magyar Tanácsköztársaság olyan kimagasló vezetőit, mint Kun Béla és Szamuely Lőrinc. Részt vettek az októberi forradalomban és igen jelentős szerepét pártunk megalapításában, sikereinek megszervezésében és az első magyar proletárdiktatúra megteremtésében.

— Ugyanígy adósságot törlesztünk akkor, amikor megemlékezünk a magyar internacionalisták olyan elharcosairól, mint Ligeti Károly, Münnich Ferenc, Zalka Máté, Wienermann Lajos elvtársakról és társaikról, akik közül legtöbben fiatal életüket áldozták az októberi forradalom győzelméért, s éppen ezért a mi felszabadításunkért is.

Néhány javaslat a szabadtéri játékok kereskedelmi előkészítéséhez

A jelek azt mutatják, hogy egyre inkább népszerűbbé válik városunkban, de másutt is a szegedi szabadtéri játékok felelevenítésének gondolata.

A közvélemény azonban nemcsak magát a szabadtéri játékokat helyesli, hanem — ahogy erre ugyan csak sok körülmény utal — tudatában van annak, hogy ez a nagy kulturális rendezvény jelentős anyagi befektetést is igényel.

olyan összeget, amely meghaladja Szeged város tanácsának lehetőségeit, s a lámtól várható hozzájárulást is. Ezért sok üzem, intézmény, hivatal jelentette be, hogy elfekvő anyaggal, munkával, sőt pénzzel is segíti az előkészítést, megvalósítást. Ezek az üzemek, intézmények, hivatalok dolgozóit közül pedig sokan egyénileg is adnak a maguk részéről támogatást a szabadtéri játékokhoz.

Az 1958-as év országosan kiemelt kulturális eseményének megvalósításához, a nagy napok minél sokoldalúbb, alaposabb előkészítéséhez

javaslatok, ötletek is érkeznek a város lakossága köréből.

Lapunkhoz küldött levelekben, de sok helyütt beszélgetések során is pattantnak ezek az ötlet-szikrák. Egy párat — a reálisabbakat és azokat, amelyek a szegedi szabadtéri játékok kereskedelmi vendéglátóipari vonatkozású előkészítését célozzák — ismertetünk:

Több javaslat szerint gondoskodni kellene előre, hogy a Dóm környékén, lehetőleg az Oskola utcában, létesítsenek cukrászdát. Ennek előreláthatólag nagy lesz a forgalma. Ugyancsak itt egy kisebb üzletet kellene létesíteni, ahol különleges szegedi ajándék- és emléktárgyakat árulnának. Most már igen szép levelezőlapok kaphatók Szeged nevezetességeiről. Ilyen felvételről állítanak össze albumokat.

Gyártson az ipar viszonylag olcsó, de izéles művészeti színvonalú emléktárgyakat: hamutartókat, nádketecet, képeket, vázakat stb. a város jellegzetességeivel: a hallal, paprikával stb., stb.

Eleve vigyázni kell azonban arra, hogy ezek az emléktárgyak ne bázári színvonalúak legyenek, hanem a kénevesebb igényeket is kielégíthessék.

Szeged könnyűipara, élelmiszeripara már számottevő. Valószínű, hogy a városba érkező belföldi vagy külföldi idegen szívesen vásárolna a helyszínen. Pick-szalámit, szegedi papucsot, egy-egy pár cipőt a Szegedi Cipőgyár készítményeiből, vagy ha mást nem, egy himzett szatyrot a tápié házipari szövetkeztől. Ezek a cikkek több-kévesebb kaphatók ugyan mindig Szegeden, azonban eldugottak más árucikkek között az általános profilú boltokban. Sem a Szegedi Szalámigyárnak, sem a Szegedi

Cipőgyárnak, sem a Papucsos KTSZ-nek, a tápiéknak külön szaküzletük még nincs. Nincs külön paprika-szaküzlet sem a városban.

Lehet, hogy erre azt mondja valaki: ezek a külön boltok feleslegesek, hiszen mindezt majd meg lehet vásárolni a szabadtéri játékok idejére ugyancsak felújítandó szegedi ipari vásáron. Mindenesetre a szabadtéri játékok környékére kellene összpontosítani ilyen szaküzleteket. Ha másképp nem, a jól bevált ideiglenes, szétszedhető alumínium bódékban kellene árulni a szegedi cipőt, papucsot, paprikát, konzervet, tápié szatyrot.

Sokan felvetik, hogy idejében gondoskodjunk Szeged környéki látnivalókról is. Tápén fejlesszük a gyékényes házat, Rószkén, Mihályteleken a »paprikás házat«. A helyszínen mulassuk be az ilyen különleges Szeged környéki iparok működését, szerszámaikat stb. Érintkezésbe kellene lépni a szőregi, deszki szerb lakossággal is. E községek valamelyikében helyiséget lehetne létesíteni, ahol a nemzetiségek is bemutatathatják sajátos népművészeit, azaz viseletüket, hímzéseiket egy-egy szép példányt. Remélhetőleg akkorára megoldódik a dorozsmai szélmalom ügye is. Mindez egy-egy még ismeretlen színpontot, új élményt jelenthet majd a Szegedre érkezőknek és szívesen kiegészítheti a szabadtéri játékok művészi

élményeit.

Ezek az ötletek ugyanolyan értékesek, mint az anyagi, pénzbeli hozzájárulások a szabadtéri játékok alapjához.

A játékok rendező bizottságai, a városi tanács illetékes osztályai válogassanak belőlük, és minden életrevaló elgondolást, javaslatot valósítsanak meg.

Budapesti lányok

Sikeres kísérlet az esztrádműsor továbbfejlesztésére

NAGY ÉRDEKLŐDÉS előzte meg Gombos Lászlónak, az egykori szegedi diáknak, a rádió műsorszerkesztőjének hétfőre hirdetett zenés vígjátékát, a »Budapesti lányok«-at. Az érdeklődés értéhető volt, hiszen a színpadi változat eredetijét, a rádió folytatásos regényét igen sokan hallgatták érdeklődve, s kíváncsiak vártak az újabb fejleményekre. Érdekes élménynek ígérkezett most »személyesen« megismerkedni ezekkel a budapesti lányokkal.

Előrebocsátjuk: nem is kellett volna csalódot. Aki azonban egységesre formált, a szó megszokott értelmében vett színdarabot várt, egy kis csalódással hagyta el a nézőteret. A »Budapesti lányok« ugyanis inkább kísérlet — meghozza nem is sikerületlen kísérlet — akar lenni az eddigi sokszor színvonalatlan

esztrád-műsorok továbbfejlesztésére. Ezt szolgálja a kedves ötlettel felépített keret, amelynek erénye, hogy nem feleltetlenség, nemcsak a hatásvadászra épült. S ha ilyen szemmel nézzük, akkor elfelejtjük, hogy az egyes részek csak laza szállal függenek össze, nem nézzük a szerkezeti egyenetlenségeket, a dramaturgia szabályaival sem sokat bajlódunk, hanem mulatunk a szellemes tréfákon, s szórakozunk a könnyed muzsikán, a kedvelt slágerekben. Mert ez volt bőven a darabban, s ebben nem csalódot a közönség egy cseppet sem. Mindezeket fellelő kaptunk egy kis pesti levegőt is. Letagadhatatlanul pesti, mai pesti hangulata van e kis színpadi feldolgozásnak, amely nyilvánvalóan nem is akart átfogó igénytel jellelni. A mai Pestből kapunk egy kis bohókás, zenés, kedves izelt. Azt nem mondjuk, hogy ez Pest, de azt nyugodtan mondhatjuk, hogy ez is Pest.

KITÜNŐ szereplőgárda adott sok színt az előadásnak. Igaz ugyan, hogy sajnos, nem ritka szokásunk ezúttal is a hirdetett művészeknek csak a fele jött el, de nem jártunk rosszul azokkal sem, akiket helyettük kaptunk. A központi szereplő Varga Péter alakította Horváth Tivadart, valóban felejtetlennél művészi nyújtott. Könnyed és felszög, sokszínűen rokon-szenves figuráját most is éppen olyan tetszőleg fogadta a közönség, mint a Filharmónia legutóbbi rendezvényén. Lóránc Lenke izes humora, Gombos Katalin, Tábori Nóra és Lelkes Agnes típusos teremto játéka emelkedett még ki. A Szegedről ismert Zentai Ferenc sokoldalú feladatát — amely egyben a konferanszié szerepét is betöltötte — igen kellemes finomsággal oldotta meg. Rövid szerepében sokat adott Ujlaki László, s jól illeszkedett az együttesbe Vadnai Éva, Bakonyi János is. Keleti Lászlótól szokott humorát kaptuk. Rátónyi Róbertnek és Kovács Erzsinek csupán betétszámai voltak: így is igen nagy sikerrel, sok tapsot aratva könyvelhették el vendégszereplésüket.

Kitüntetések

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulója és a magyarországi ellenforradalom leverésének első évfordulója alkalmából kitüntetésben részesítette az ellenforradalom leverésében, valamint az ország gazdasági rendjének helyreállításában kiemelkedő érdemeket szerzett pártfunkcionáriusokat, a tömegszervezetekben, fegyveres testületekben, gazdasági, kulturális életünk területén becsülettel helytállt vezetőket, dolgozókat. A kitüntetéseket kedden az Országház kupolatermében Kristóf István, az Elnöki Tanács titkára adta át.

SZOVJET KÖNYV ÜNNEPE

Szerte az országban

ezekben a napokban ünneplik városok, falvak, tanyai iskolák könyvtárai köré gyűlt olvasók a szovjet könyv hetét. Mindenki számára, aki a szovjet irodalom nagy műveinek olvasásával jutott közel a szocializmus eszméi és erkölcsi világához, valóban ünnep ez a hét. A könyvesboltok poltjai előtt állva, az üzemi könyvtárak mellett erre a hétre szervezett könyvvasutó asztaloknál válogatva kezünkbe kerülnek a már régebben kiadott szovjet könyvek, amelyek úgy hatottak ránk, mint egy új világba kaput nyitó kalauz szavai, mint egy ismeretlen világba történi utazás elfogadó, lebilincselő élménye. Eszünkbe jutnak Solohov alakjai, a Csendes Don önmagukkal is harcban álló hősei, akik mégis eljutnak a forradalom igazságának felismeréséhez, vagy elnyeli őket a sztyeppék végtelensége nyomtalanul. Eszünkbe jut az Új barázdát szánt az éke kemény, megingathatatlan pártmunkása, s az inapodó Jakov Lukics, aki úgy örlődik a két világ között, hogy végül a gerince beleroppan. Felöltik emlékeztünkben a Golgota sodró kavargása, Ehrenburg regényeinek sok, felejthetetlen alakja, s fölcsendülnek bennünk ismét Ma-

jakovszkij forradalomba hívó verssorai, Tuihonov intellektuális lírája.

Minket, akiket még a kapitalizmus iskolája nevelt, megdöbbentettek ezek a könyvek. Megdöbbentett nemcsak az eszmék újszerűsége, az a merész és határtalan biztosság, ahogyan ezek a művek rámutattak a kor nagy ellentmondásaira: az az eszmék következetessége, ahogyan képviselték a forradalom ügyének szolgálatát, hanem a megformálás újszerűsége is. Elsősorban elragadt azonban ezekben az írásokban az az új, mítoszoktól megtisztult, az embert mélysegesen szerető humanizmus, ami a szovjet irodalomnak egyik legjellemzőbb vonása.

Egy évvel ezelőtt az ellenforradalom irtóháborút hirdetett a szovjet könyvek ellen, Budapest és vidéken is a fasiszta barbárság könyvmáglyákat gyűjtött, s a nagyrealista irodalom és a Szovjetunió irodalmának klasszikusait együtt dobálták máglyára. Jól tudta a reakció, hogy amíg az emberek kézbe vehetik a szovjet irodalom nagy alkotásait, addig mindig megvan annak a veszélye, hogy nem tűrik a fasiszma barbár és embertelen diktatúráját.

Vannak »irodalompolitika-

sok» is, akik az elmúlt két-három évben, meghátrálva az egyre hangosabb jobboldali uszítás elől, a szovjet irodalom nagyságát, társadalmi, emberátalakító erejét, művészi elveinek magasrendűségét próbálták tagadni. Olvastunk olyan elvi megállapításokat még nemrégiben is, hogy az irodalomnak nemcsak formájában, hanem tartalmában is nemzetivé kell válnia, ami azt jelenti, hogy az irodalmat Somogyvári Gyulák és Torma Cecilek színvonalára süllyesszük vissza.

Sem a jobboldali uszítás, sem a megzavarodott irodalompolitikusok nem tudják azonban kiítani a népek szívéből a szovjet irodalom szeretetét, hiszen ez az irodalom a felszabadult nép örömeit, a felszabadítás, a forradalom nehéz, felemelő harcait, egy új, születő társadalom vajdásait és örömeit mondja el az emberiségnek; ez az irodalom a jövőbe nézők és a fővőért harcolók irodalma.

Az idej szovjet könyvhéten Majakovszkij, Solohov, Krupszkaja, Li-beginszki és mások új könyveivel találkozunk. Szeretettel köszöntjük ezeket a műveket is, mert ezek a könyvek a mi fegyvereink: az ember felszabadulásának, a népek közötti békének, a szocializmusnak a fegyverei.

Háromszáz új családi ház épült az idén a szegedvidéki községekben

Az idén — minden túlzás nélkül állíthatjuk — a szegedi járásban csaknem megkétszereződött az új családi házipépítkezések száma. A mostani családi házipépítkezéseknek jellegzetessége, hogy míg más esztendőben a legtöbbször állami segélyek igénybevétele építkeztek a falusi emberek, most a falusi új házipépítések zöme saját erőből történik. Tavasztól idáig kerekén 300 új ház épült fel a járás 30 községében s további 15 családi ház-

nak az építési engedélye ezekben a napokban van elbírálás alatt.

Ezekben az építkezésekben nem szerepelnek az ugyan csak nagy számú lakóház bővítések, tatarozások és az új gazdasági épületek építése sem. A járásban ugyanis az idén legalább háromszor annyit új istállót, pincét, magtárat építettek a dolgozó parasztok, mint az elmúlt utóbbi évek bármelyikében.

Szegedi úttörők és szovjet pionirok megható baráti találkozója

A Gutenberg utcai leányiskola kis úttörői sok-sok izgalom között készültek a tegnapi napra. Az iskola a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulója rendezett ünnepséget és a műsort az iskola úttörői adták.

Az ünnepségre a Szegedi Kenderfonógyár nagy kultúrtermében került sor. A pirosnyakkendő, boldogságot ki-
pirult arcú úttörők hatalmas virágcsokorral köszöntötték a meghívott Ecsedi Gézánét, a verset szavalt a vendéglátó munkásmozgalm egyik veteránját. A színes, változatos műsor keretében Kedves Andrásné, a Gutenberg utcai leányiskola igazgatója mondott ünnepi beszédet, megemlékezve a nagy évforduló jelentőségéről.

Kedves meglepetés érte az

ünnepség folyamán a Gutenberg utcai kis úttörőket. Egy szovjet tanárnő vezetésével öttagú szovjet pionirküldöttség jött el az ünnepi alkalomra. Volt is nagy öröm a magyar úttörők között. Különösen akkor, amikor a szovjet pionirok: Tanya Moszkovkina, Vitya Rudakov, Lonya Rjadalko, Valja Palecsenszkaja, Svetlana Szivák rögtönzött műsorral kedveskedtek. Mindegyikük szívesen szavalt a vendéglátóknak, az ünneplőknek.

A magyar úttörők és a szovjet pionirok kölcsönösen ajándékokkal kedveskedtek ezen, a számukra, s a jelenlevők számára egyaránt so-

káig emlékeztető élményt jelentő, megható ünnepségen.

Az I. kerületi tanács is megtárgyalta az 1958. évi költségvetési javaslatot

Tegnap délután ülést tartott az I. kerületi tanács. A másik két kerülethez hasonlóan itt is az 1958-as évi költségvetési tervjavaslatát vitatták meg.

Az I. kerületben jövőre az utak, a hidak és a parkok fenntartására kétféle forintot fordítanak, a városi községgazdálkodási célokra 1 millió 900 000, az általános iskolák felújítására, dolgozó kiadására, az iskolai napközis fenntartására 6 és fél millió forintot fordítanak. Jövőre hatvan gyermekkel

vesznek fel többet a kerületi iskolai napközikekbe.

A tervjavaslatot élénk vita követte, majd elfogadta a tanácsülés. Ezután jóváhagyta a tanácsülés az új tanácsnok mandátumait és bevonja őket az állandó bizottságok munkájába. A szinte teljes létszámban megjelent tanács-tagok elhatározták, hogy a tanácsörvény értelmében november 10 és december 20 között megtartják beszámolóikat. A tanácsülés ezután még számos fontos határozatot fogadott el.